

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ คือ 1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยที่เหมาะสมกับ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชสายวิชาการและสายสนับสนุนที่สามารถทำผลงานทางวิชาการได้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรม G*Power ที่ค่า α .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 430 คน เพื่อตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการสัมภาษณ์ ใช้การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 9 คน กลุ่มคณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประชุมสนทนากลุ่ม (focus group discussion) จำนวน 7 คน คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษาที่หลากหลายเพื่อสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (connoisseurship seminar) จำนวน 8 คน ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารมหาวิทยาลัย นวมินทราธิราช คณาจารย์ นักศึกษา ประชุมข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (policy meeting) จำนวน 21 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 13 ตัวแปร คือ ตัวบ่งชี้ 1) งานวิจัย ตอบสนองต่อสังคม 2) งานวิจัยมีความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย 3) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบต่อสังคม 4) ความรู้และประสบการณ์ของบุคลากร 5) การขอ ตำแหน่งทางวิชาการ 6) การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย 7) วิสัยทัศน์ของผู้บริหารระดับสูง 8) วิสัยทัศน์ ของผู้บริหารระดับกลาง 9) วิสัยทัศน์ของผู้บริหารระดับต้น 10) ความเพียงพอของงบประมาณ 11) การบริหารจัดการให้มีรายได้ 12) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานวิจัย 13) ผลผลิตงานวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และประเด็นการสัมมนา ที่อิงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และประเด็นประชุมข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในการนำไปประยุกต์ใช้ ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล แนวคิด และหลักการ ที่ได้รวบรวมจากการศึกษามา สร้างแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และประเด็นการสัมมนา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล แนวคิด และหลักการ

ที่ได้รวบรวมจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และประเด็นการสนทนา ดังนี้คือ

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ มุมมอง วัตถุประสงค์ 2) แบบสัมภาษณ์ กิ่งโครงสร้าง 3) ประเด็นสนทนากลุ่ม 4) ประเด็นการสนทนาอิงผู้เชี่ยวชาญ และ 5) ประเด็นประชุม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิต่างการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่สังกัด วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบ ของตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป 3) วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชใช้วิเคราะห์ เชิงเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ 4 ประเด็น คือ

1. โมเดลเชิงทฤษฎีของการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัย

นวมินทราธิราช

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การสนทนากลุ่ม ทำให้ได้มุมมองของการประเมิน 5 ด้าน วัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองรวม 13 ข้อและตัวบ่งชี้รวมทั้งสิ้น 45 ตัวบ่งชี้ จากนั้นผู้วิจัยนำตัวบ่งชี้มาจัดทำ เป็นแบบสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ได้มุมมองของการประเมิน 5 ด้าน วัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองรวม 13 ข้อ และตัวบ่งชี้รวมทั้งสิ้น 36 ตัวบ่งชี้ และนำผลดังกล่าวเสนอต่อ คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข นำมาจัดทำเป็นโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นซึ่งเป็นโมเดลเชิงทฤษฎี โมเดล เชิงทฤษฎีของการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช (ภาพประกอบที่ 1)

จากนั้นนำมุมมองของการประเมินทั้ง 5 ด้าน วัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองรวม 13 ข้อ และตัวบ่งชี้จำนวน 36 ตัวบ่งชี้ ไปจัดทำเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการสอบถาม ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้เพื่อหาข้อมูลเชิงประจักษ์

2. สรุปผลการสอบถามบุคลากร สายวิชาการ และสายสนับสนุน มหาวิทยาลัย นวมินทราธิราช เกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ทั้ง 36 ตัวบ่งชี้ ได้ผลจำแนกตามมุมมองของการประเมิน 5 มุมมองดังนี้

2.1 มุมมองด้านผู้ใช้บริการ (customer perspective) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุดคือ สัดส่วนงานวิจัยที่ตอบสนองต่อสังคม ($\bar{X} = 3.90$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สัดส่วนงานวิจัยที่ทำร่วมกับภาคีเครือข่าย ($\bar{X} = 3.82$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.2 มุมมองบุคลากร (people perspective) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุดคือ สัดส่วนบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.01$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ สัดส่วนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สัดส่วนการขอตำแหน่งทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.80$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.3 มุมมองด้านนโยบาย (policy perspective) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุดคือ แผนการบริหารงานวิจัยของผู้บริหารระดับกลาง ($\bar{X} = 3.99$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ นโยบาย วิสัยทัศน์การบริหารงานวิจัยของผู้บริหารระดับสูง ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ แผนปฏิบัติการและกำหนดการทำงานวิจัยของผู้บริหารระดับต้น ($\bar{X} = 3.83$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.4 มุมมองด้านการเงิน (finance perspective) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุดคือ สัดส่วนงบประมาณงานวิจัย ($\bar{X} = 3.97$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ สัดส่วนรายได้จากการบริหารจัดการงานวิจัย ($\bar{X} = 3.80$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.5 มุมมองด้านกระบวนการ (process perspective) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุดคือ สัดส่วนประเภทของงานวิจัย ($\bar{X} = 4.00$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ สัดส่วนกิจกรรม/โครงการการบริหารจัดการงานวิจัย ($\bar{X} = 3.85$) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ซึ่งการวิเคราะห์โมเดลครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง ซึ่งผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์เพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบของการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ประกอบด้วยโมเดลมุมมองด้านผู้รับบริการ โมเดลมุมมองด้านบุคลากร โมเดลมุมมองด้านนโยบาย โมเดลมุมมองด้านการเงิน และโมเดลมุมมองด้านกระบวนการ โมเดลตามสมมติฐานการศึกษาค้นคว้ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ยังพบว่า

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้ที่สำคัญของวัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองทั้ง 5 ด้านของระบบ การประเมินผลด้วยวิธีตุลยภาพใหม่ สำหรับมหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อ พัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับระบบการประเมินผล การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช เป็นการพัฒนาจากสเกลองค์ประกอบของมุมมอง ทั้ง 5 ด้านของระบบการประเมินผลด้วยวิธีตุลยภาพใหม่ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับสอง สรุปผลได้ดังนี้

3.2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก พบว่า โมเดลกรอบความคิด ในการศึกษาค้นคว้าสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า ผู้วิจัย จึงทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองต่อไป

3.2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง พบว่า ทุกองค์ประกอบของ มุมมองทั้ง 5 ด้านของระบบการประเมินผลการบริหารงานวิจัยด้วยวิธีตุลยภาพใหม่สำหรับมหาวิทยาลัย นวมินทราชิราช มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่าโดยตัวบ่งชี้รวมเกิดจากมุมมองด้านวิสัยทัศน์นโยบายเป็น อันดับแรก รองลงมา คือ มุมมองด้านกระบวนการ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านผู้ใช้บริการ และมุมมองด้านบุคลากรโดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) เท่ากับ 1.00 0.94, 0.91, 0.90, และ 0.86 ตามลำดับ

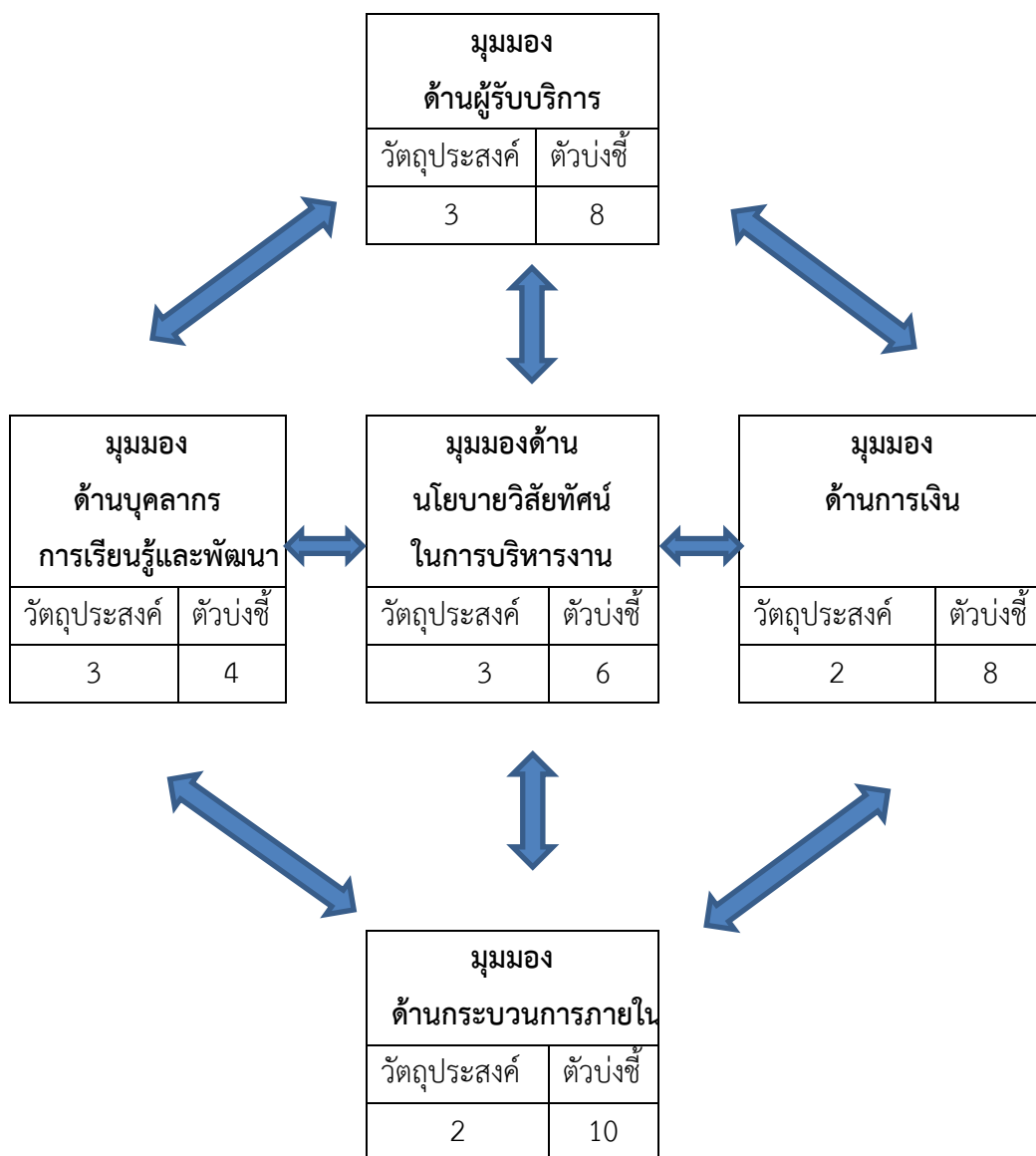
ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าโมเดลการศึกษาค้นคว้า ที่ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 36 ตัวบ่งชี้ วัตถุประสงค์ภายใต้มุมมอง 13 วัตถุประสงค์ และมุมมอง การประเมิน 5 มุมมอง ของการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช สามารถใช้ประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิราชได้อย่างมีความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้าง

4. ระบบการประเมินผลการบริหารงานวิจัยด้วยวิธีตุลยภาพใหม่สำหรับ มหาวิทยาลัย นวมินทราชิราช

จากขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ทำให้ได้ตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราชโดยมีมุมมองที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลักคือ 1) มุมมองด้าน การประเมิน 5 มุมมอง 2) วัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองรวม 13 วัตถุประสงค์ และ 3) ตัวบ่งชี้รวม จำนวน 36 ตัวบ่งชี้

โดยมุมมองทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับของค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากการวิเคราะห์องค์ ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ดังนี้คือ 1) มุมมองด้านนโยบาย 2) มุมมองด้านกระบวนการ 3) มุมมองด้านการเงิน 4) มุมมองด้านผู้ใช้บริการ และ 5) มุมมองด้านบุคลากร ซึ่งสามารถเขียนเป็น

แผนภาพของระบบได้ ดังแสดงในภาพประกอบ ส่วนรายละเอียดของ มุมมองการประเมิน วัตถุประสงค์ และตัวบ่งชี้ แสดงในตารางที่ 4 และมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราชูติราชที่มุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาเมือง ควรจัดทำแผนแม่บท การวิจัยของมหาวิทยาลัยนวมินทราชูติราช ที่ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างคุณภาพการบริหารงานวิจัย ให้เป็นเอกภาพเดียวกัน กำหนดแนวทางการวิจัยเป็นแบบบูรณาการที่เน้นชุดโครงการและเครือข่าย วิจัยมากกว่าการบริหารการวิจัยรายโครงการ โดยโจทย์การวิจัยควรมีที่มาจากผู้ใช้ประโยชน์เป็น ผู้กำหนดเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริงรวมทั้งการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ การจัดองค์กร เป็นรูปแบบองค์กรยืดหยุ่น/นวัตกรรมกับรูปแบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงสถาบันการศึกษากับผู้ใช้ ประโยชน์จากผลงานวิจัยและผู้สนับสนุนทุนการวิจัยทั้งจากชุมชน และภาคเอกชน สร้างทัศนคติที่ดี ต่อการวิจัย ปลุกฝังการบริหารการวิจัยเชิงคุณภาพ พัฒนาศักยภาพผู้ช่วยนักวิจัย และการประเมินผล การบริหารงานวิจัยให้ครอบคลุมตามแผนแม่บท

ภาพที่ 5 ระบบการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญในการอภิปราย ดังนี้

1. ระบบการประเมินผลการบริหารงานวิจัยด้วยวิธีคุณภาพใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช มีมุมมองในการประเมินผล 5 มุมมอง

2. วัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้ภายใต้มุมมองแต่ละมุมมองของระบบการประเมินผลการบริหารงานวิจัยด้วยวิธีดุลยภาพใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช มีวัตถุประสงค์ จำนวน 13 วัตถุประสงค์ และตัวบ่งชี้จำนวน 36 ตัวบ่งชี้

รายละเอียดการอธิบายในแต่ละประเด็นมีดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าโมเดลโครงสร้างของการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหลักการประเมินผลองค์กรด้วยวิธีดุลยภาพใหม่ (Turkoglu, 2013: 1) รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงให้เห็นว่า มุมมองที่ใช้ในการประเมินทั้ง 5 มุมมองคือ มุมมองด้านผู้ใช้บริการ มุมมองด้านบุคลากร มุมมองด้านนโยบาย มุมมองด้านการเงิน และมุมมองด้านกระบวนการ เป็นองค์ประกอบการบริหารงานวิจัยที่สำคัญของการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ให้ครอบคลุมได้มากที่สุด เพื่อให้สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการสอดคล้องกับการศึกษาของสินธวะา คามดิษฐ์ , กานดา สกฤษณะศักดิ์ มัวร์ และวิสุทธิ วิจิตรพัชรารณ (2555) และสอดคล้องกับหลักการของการประเมินผลองค์กรด้วยวิธีดุลยภาพใหม่ ที่มีแนวคิดว่าการประเมินผลจะต้องมีความสมดุลระหว่างด้านการเงินกับด้านอื่น ๆ มีความสมดุลระหว่างปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กร มีความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ระยะสั้นและระยะยาวของการดำเนินงาน รวมทั้งมีความสมดุลระหว่างตัวบ่งชี้ที่เป็นเหตุและตัวบ่งชี้ที่เป็นผล (Kaplan & Norton, 2004: 10)

มุมมองด้านการเงินด้านเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาให้องค์กรได้ ที่สำคัญจากผลของการศึกษาชี้ชัดว่า มุมมองด้านนโยบาย วิสัยทัศน์ของผู้บริหารทุกระดับมีความสำคัญมากมาเป็นอันดับหนึ่ง ขณะที่การแข่งขันในยุคปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยที่จับต้องไม่ได้มากขึ้น (intangible assets) ที่ผู้บริหารต้องเข้าใจ เช่น ความรู้ ชื่อเสียง ภาพพจน์ขององค์กร ความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งการวัดจะกระทำได้ยาก แต่ตัวบ่งชี้เหล่านี้จะบอกให้รู้ถึงปัญหาและโอกาสที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรในอนาคต ซึ่งถ้าวัดด้วยตัวเงินหรืองบประมาณเพียงอย่างเดียว ข้อมูลที่ใช้เป็นตัวชี้วัดทางการเงินจะได้มาต่อเมื่อเหตุการณ์หรือระยะเวลาได้สิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งในบางกรณีอาจจะสายเกินไปสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ตัวอย่างเช่น การมองว่าตัวบ่งชี้บางตัวบ่งชี้ว่าไม่ใช่ผลลัพธ์ (outcomes) แต่เป็นสิ่งที่นำเข้า (inputs) หรือเป็นกระบวนการ (process) ซึ่งที่จริงแล้วเรื่องของสิ่งที่นำเข้าและกระบวนการสามารถเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญได้ เช่น ตัวบ่งชี้ในเรื่องของการมีประกาศ ระเบียบปฏิบัติเหมาะสมและจูงใจให้อยากทำวิจัย เอาไว้ก่อนที่จะประเมินผลลัพธ์ที่เป็นสัดส่วนหรือจำนวนงานวิจัย

อย่างไรก็ดีจากการศึกษายังพบอีกว่าแม้ว่าตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยที่สร้างขึ้นอย่างดี เป็นที่ยอมรับ และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่เมื่อจะนำไปประยุกต์ใช้แล้ว ทุก ๆ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องก็ยังคงมองตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยในมุมมองของตนเอง มองจากผลประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก ซึ่งถ้าเป็นเรื่องที่วัดได้ยาก กลุ่มผู้บริหารก็จะมองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้เพราะจะสร้างความยุ่งยากและลำบากในการทำงาน แม้ว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวจะมีความเหมาะสมมากเท่าใดก็ตาม ในขณะที่ผู้ปฏิบัติกลับเรียกร้องและต้องการในประเด็นตัวบ่งชี้เดียวกันเพราะเกี่ยวเนื่องกับผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ เช่น ตัวบ่งชี้ “การมีกองทุนวิจัยที่สนับสนุนพัฒนางานวิจัย” เป็นต้น

2. ในองค์ประกอบหรือมุมมองด้านผู้ใช้บริการ แม้ว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีความสอดคล้องกับหลักฐานเชิงประจักษ์ แต่เมื่อพิจารณาน้ำหนักขององค์ประกอบ ผู้รับหรือผู้ใช้บริการยังไม่ได้รับการให้ความสำคัญเท่าที่ควร เพราะอยู่ในลำดับรองสุดท้าย อันที่จริงแล้วควรให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงเข้าใจได้ว่าทำไมงานวิจัยส่วนใหญ่ที่พบจึงไม่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมตามที่ควรจะเป็น ทำไมจึงมีงานวิจัยที่ถูกตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติน้อย มีงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติน้อย ไม่ค่อยมีการทำงานวิจัยกับภาคีเครือข่ายและทำไมผู้บริหารไม่ต้องการให้เป็นตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ

3. ในมุมมองของบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และพัฒนา จะเห็นได้ว่าในส่วนของความรู้และประสบการณ์ ผู้ปฏิบัติต้องการความรู้และประสบการณ์ในงานวิจัย ต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ และเห็นว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความเหมาะสมมากเนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ ขณะที่ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบการบริหารงานวิจัยมองว่า ความรู้และประสบการณ์ในงานวิจัย วัดได้ยากและอาจไม่เหมาะสมเป็นตัวบ่งชี้ ขณะที่การจัดอบรมความรู้ หรือ สักส่วนผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการทำได้ง่ายจึงน่าจะเป็นตัวบ่งชี้ได้ดีกว่า

4. ในส่วนของมุมมองด้านนโยบาย การเงิน และกระบวนการ เป็นส่วนที่มีความสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุด นโยบาย และกระบวนการ มาเป็นอันดับแรก ๆ แต่ที่น่าสังเกตคือ ผู้บริหารกลับไม่ค่อยต้องการตัวบ่งชี้ในด้านดังกล่าวเพราะจะเป็นการประเมินวิสัยทัศน์ผู้บริหาร และกระบวนการทำงานที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพ และไม่ให้ความสำคัญกับการระดมทุนจากภายนอก จึงไม่น่าแปลกใจที่ปัญหาการบริหารงานวิจัยจะยังคงมีอยู่เสมอมาในสถาบันอุดมศึกษา และสังคมทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ผู้วิจัยได้นำ ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้มาเป็นพื้นฐานและนำมาวิเคราะห์ผสมผสานกับหลักคิดทางวิชาการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารและพัฒนางาน และเป็นแนวทางให้ผู้สนใจในตัวบ่งชี้ดังกล่าวนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช เพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิจัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ทั้ง 36 ตัวบ่งชี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถแสดงสภาวะการณ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชได้ ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานมีตัวบ่งชี้การบริหารงานวิจัยทั้ง 36 ตัวบ่งชี้ เพื่อเป็นเป้าหมายและทิศทางการดำเนินการและบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยต่อไป

1.2 มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชควรกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมความเชี่ยวชาญ ด้านการวิจัยในศาสตร์เฉพาะทางโดยเฉพาะด้านศาสตร์เขตเมืองให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ถึงแม้มหาวิทยาลัยฯจะมีความเฉพาะทางในศาสตร์หลายสาขาแต่ต้องนำความเฉพาะของสาขาเหล่านั้น มาเชื่อมต่อกับความเป็นเมืองหรือศาสตร์เขตเมืองให้ได้เพื่อสร้างจุดเด่นด้านการวิจัยของตนเองให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของสังคม

1.3 มีนโยบายส่งเสริมให้เกิดงานวิจัยในลักษณะบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่นหรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อพัฒนางานวิจัยให้เกิดการเรียนรู้และมีมุมมองใหม่ ๆ ในการทำงานวิจัย

1.4 มีนโยบายให้แต่ละหลักสูตรปฏิบัติงานวิจัยไปในทิศทางและวัตถุประสงค์เดียวกัน ถึงแม้จะอยู่ต่างคณะกันเพื่อสร้างจุดเด่นของงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ

1.5 สร้างวัฒนธรรมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญในการทำงานวิจัย กระตุ้นให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่

1.6 แผนทุกแผนด้านการบริหารงานวิจัยของผู้บริหารทุกระดับต้องมีความเชื่อมโยงกัน

1.7 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันที่สะดวกและเพียงพอเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานวิจัยร่วมกัน

1.8 มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชควรมีการพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัย

1.9 มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ควรมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการวิจัย ระดมทุน และเพิ่มศักยภาพด้านการวิจัย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงาน การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ที่อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ

2.2 ควรศึกษาวิจัยวัฒนธรรมการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

2.3 ควรศึกษาวิจัยผู้นำและภาวะผู้นำที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของบุคลากรและ การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ